

UJ CIMBORA

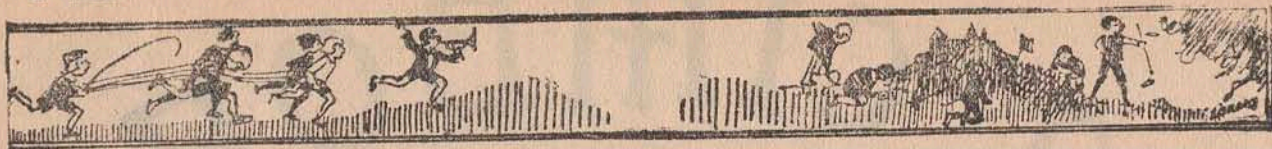
Az Uj Cimborá Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

APRÓSÁGOK — TÁRKASÁGOK

AZ UJ CIMBORA ELŐFIZETÉSI ÁRAI:
Egész évre 200 lei, félévre 100 lei. Egyes szám ára 6 lei. Magyarországon 12 P. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek. Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész, Balmazújváros Petőfi-u. 32. címre juttassák el.

DR. GLATTFELDER GYULA CSANADI PÜSPÖK INTELMEIBŐL:

... A szülő és az iskola minden fáradozása meddő, ha a gyermek rossz társaságba kerül. Ezért vigyázni kell a pajtásokra, de vigyázni kell a könyvre is, amit a gyermek olvas, a szindarabokra, vetített-képes előadásokra, amelyek mind hatással vannak az egyéniség kialakulására, a lélek fejlődésére...

KERTÉSZKEDŐ KIS CIMBORÁK.

Képzelem, milyen szomorúsággal gondolnak most a kertészkedőkre azok a városi kis cimborák, akik emeletes házakban laknak, ahol nincsen udvar, nincsen kert. No azért nekik sem kell fölöttébb busulni, ha kertjük nem is lehet, de virágokat ők is ápolhatnak, ha lakásuk napfényes oldalra esik. Vannak olyan virágok, amelyek ládikókban, cserepekben is szépen diszlenek. Például: a muskálli. Clujon jártam egyszer, azt hittem, hogy virágos kertben járok, olyan gyönyörű volt az a sok-sok nyíló virág ottan. Keskeny ládikókban szépen fejlődik és nyílik a viola, a petúnia, verbéna, ezek emellett, hogy szépek, illatosak is. A petúnia egész nyáron, késő őszig virágzik.

* * *

A minap bennjárt a szerkesztőségünkben az öreg kertész bácsi. — Erre jártam, hát gondoltam bejövök megkérdelem mit csinálnak, hogy vannak a kertészkedő kis cimborák — mondta kedvesen, öregesen a kertész bácsi.

Elmondhuk, hogy kiknek küldtünk az ajándék magvakból, főleg a falukba küldtünk, kisebb városokba, ahol több alkalom van a kertészkedésre.

— Nagyon helyes, én is így gondoltam — bólogatott a kertész bácsi. Most már csak arra vagyok kíváncsi, ki hogy fog gazdálkodni a kapott magvakokkal. Aki egyszer kapott, az fölbé nem fog kapni, annak magának kell már termelni ugy, hogy ősszel, amikor ki ki betakarítja a kis termését, amit tavasszal kapott, vissza kell adni az Uj Cimborának, hogy jövő tavasszal azok is kaphassanak, akik az idén nem kaptak.

A kertész bácsi jól mondja. Egy szem magocskának sem szabad elpusztulni és minden elvetett magnak meg kell hoznia a maga termését.

FELHÍVÁS A HÁTRALÉKOS ELŐFIZETŐINKHEZ.

Mindjárt egy éve annak, hogy az Uj Cimborra nagy áldozatok árán megindult. De ahogy végig néztünk a könyveinken, azt láttuk, hogy bizony sokan vannak, akik azt az önfenntartó teljesítményt, azt az életföldözést, amelyet a lapért hoztunk és hozunk, semmibe sem veszik, annyival sem viszonzozzák, hogy az egy év óta pontosan küldött lapszámok árát kifizették volna. Küldjük felszólítást? Az Uj Cimborra nem azért van, hogy eggyel több újságja legyen Erdélynek. Felszólítás nélkül is éreznie kell mindenkinek, hogy a legkevesebb, amivel ennek a kicsi újságnak a fennmaradását elősegíti, ha pontosan fizeti az előfizetési díjakat.

Husvétkor lesz egy éve az Uj Cimborra elindulásának. Kérjük hátralékos előfizetőinket, iskolákat és magánosokat, hogy szerezzenek azzal örömet nekünk husvétra, hogy eddigi hátralékukat pontosan beküldik husvélig.

KIADÓHIVATAL POSTAJA.

Az elmúlt héten a következők befizetését nyugtáztuk köszönettel:

Székiely Leó, Alba-Iulia 100, Zsembery Mária, Braşneşti 150, Steiner Lia, Loco 50, Juhász Ica, Loco 50, Wladywoszkij Kató, Loco 25, Szabó Imre, Loco 25, Ressmann Baba Loco 50, Fischer Lajoska, Loco 50, Paţalky Bandi, Turda 60, Deme András, Braşov 50, Trochopeusz M. Loco 20, Reichmann S. Loco 20, Koós József, Loco 50, Fodor Anci, Loco 50, Bakó Ignác, Loco 103, Filep, Loco 33, Szalkáll, Loco 33, Kanizsay Évi és J. Lazuri 42, Huber Maria, Odorhei 50, Papp E. Loco 20, Móritz E. Loco 43, Szolnok E. Cluj 135, Szász József, Loco 50, Biró Kató, Loco 50, Schallach Jánosné, Loco 50, Némel Gyuszi, Loco 50, Rózsa Jancsi, Sighisoara 50, Csipkés Józsika és M. Turda 100, Balogh Anti. Loco 50, Kató Klári, Loco 50 Lei.

JÁTSZIK KÉT GYERMEK!

A ház előtt egy bucca homok,
Panni és Pista két kis gyerek,
Játszani csak abban szeret.
Pista furja a homokhegyet,
Panni térdelve szemmel segít,
Felépíteni a nagy reményhegyet.
Igy tölti napját a két gyermek
S míg építnek — rotnak,
Átélnek egy egész életet.

Katona Jenő.

Szól a harang...

I.

Szól a harang a templomba
Mennek a kislányok sorba.
Nyíló virág a kezükben,
És imádság a szívükben.

II.

Imádkoznak, énekelnek
Házában a jó Istennek,
Szép szeliden ülnek sorba,
Mintha csupa angyal volna.

III.

Templom után mosolyogva
Mennek a kislányok sorba,
Nyíló virág a kezükben,
A jó Isten a szívükben.

Pósa Lajostól.

A két aranyszál

A kicsi falu határában mindenütt szántogattak már az emberek. Hullott a maga a földbe, hogy a jó Isten áldásával nagyra nővekedjenek. Fehérszörű báránycák bégettek a hegyoldalon. Sárgapelyhes kis libákat terelgettek a kertek alján. A fecskék, gólyák visszatértek Afrikából. Készült a fészek az eresz alján, a kémény tetején, hogyha majd kikelnek a fiókák, legyen hol meghuzódniok.

A falu uccáin esend volt. Alig-alig járt egy-egy lélek. Egyszerre rongyos, öreg koldusasszony fordult be az országút felől. Mankójára támaszkodott és úgy vonszolta magát nehezen. Éhes is lehetett szegény, fáradt is.

Szembe jött vele a Keresekék Juliskája. A boltban volt, élesztőért, meg paprikaért küldte az édesanyja. A boltosbácsi szerette az eleven, szerény, jóra való leánykát és mikor jött el, egy gyönyörű piros almát adott neki.

Juliska boldogan szorongatta kezében a piros almát, a világért bele nem harapott volna. Majd otthon — gondolta. Akkor is csak egy cikket belőle, mert a kicsi testvérének is akart adni belőle, az édesanyjának, meg az édesapjának is. — Négyfelé fogom vágni és akkor mindenkinek jut majd belőle. Tervegette a Keresekék Juliskája.

De im kéré hangok ütök meg a fülét és a szegény rongyos koldusasszony alamizsnáért nyújtja feléje a kezét:

— Óh, könyörülj meg rajtam valamivel,

már három napja nem ettem semmit.

A kislány zavartan nézett körül, mit adhatna ő a szegény koldusasszonynak? Hisz ők is olyan szegények otthon, mint a templom egere, hol van kenyér a házban, hol nincs. A szeme rátévedt a piros almára. A piros alma! Amit négyfelé akart elosztani. De ez a szegény koldusasszony már három napja nem evett semmit, látszik is az arcán az éhség, a fáradtság. Óh ennek a koldusasszonynak sokkal rosszabb dolga van, mint nekik otthon. Még egyszer ránézett a piros almára, mintha bucsuzni akarna tőle, aztán átnyújtotta a koldusasszonynak:

— Egye meg, néni. Egyebem nincs, de ezt szívesen adom.

A koldusasszonynak kiesett a könny a szeméből:

— Áldjon meg az Isten a jó szivedért és adjon neked ezerannyit helyette.

A nap ragyogóan sütött le a tavaszi kék égről. A koldusasszony felnézett a káprázó napsugarakba és kettőt elkapott ezek közül a napsugarak közül.

— Egyebet én sem tudok neked adni — mondta — mert semmim sincs, de ezzel a két aranyszállal megajándékozlak. Vigyázz reájuk. A szeretet aranyszála mindkettő. Az egyiket tedd a szíved felé, viseld ott mindig. Meg fog óvni attól, hogy keményszivű, gőgös és kevély légy. A

másikra is vigyázz. Ha akadsz olyan emberre, aki haragos, rossz ember, szívtelen és gögös, huzd át a szíve fölött, de úgy, hogy az észre ne vegye. Meglásd, csodákat tesz ez az aranyszál.

A leányka megköszönte a két aranyszálát és elbucszott a koldusasszonytól.

Sietve nyitott be a kicsi házuk ajtaján, hogy elmondhassa mi történt vele az utcán.

De jaj! elborult a kicsi Juliska arca, amit otthon látott és hallott. Az édesapja éppen akkor jött haza a koresmából. Haragos volt nagyon és csunya szavakkal szidalmazta az édesanyját. A kicsi testvére sirt a sarokban, azt megverte. Oh ez már sokszor előfordult Juliskáéknál, fájt is Juliskának a szíve és mindig arra kérte a jó Istent, hogy váltszta meg az édesapja szívét. Most is összetette a kezét és a jó Istenre gondolt. De ime megcsillant a kezében az aranyszál, a szeretet aranyszála. És Juliska most már nem volt szomorú. Ellenkezőleg: még mosolygott is.

Este nem jött álom a szemére. Várta, hogy elcsöndesüljön mindenki. És amikor már aludt a kis család, Juliska lábujjhegyen felkelt, odalopózott az édesapja ágyához és az egyik aranyszálát keresztülhuzta a szíve fölött.

És mintha megváltozott volna a Juliska édesapja. Nem volt többé haragos, goromba. Dolgozott reggeltől napestig és észébe sem jutott, hogy a koresmába menjen. Nőtt-növekedett a kis gazdaság és nem éreztek szükségét többé. Csakugyan csodákat tett az aranyszál.

És a Keresekék Juliskája mindig áldotta azt a percet, amely a koldusasszonyt utjába vezette, aki a szeretet, a jóság aranyszálaival megajándékozta. Pedig ezek az aranyszálak már azelőtt is benne éltek a Juliska lelkében, csak nem tudott róla. A koldusasszonynak kellett jönni, hogy megcsillogtassa ezeket az aranyszálakat.

Figyeljétek csak magatokat. Bizonyára a ti lelketekben is benne élnek ezek az aranyszálak. Ne várjátok a koldusasszonyt hanem próbáljátok a szeretet, a jóság aranyszálaival magatok körül megszépíteni a világot és jobbá tenni az embereket.

L. M.

ARRIGÓ ÉS FARRIGÓ.

Tudjátok ugyebár, hogy Mátyás király második felesége Beatrix királyasszony olasz származású volt? Minthogy a királyasszony szerette maga körül az olasz főrangú hölgyeket és lovagokat, azok szívesen tartózkodtak a vendégszerető magyar királyi udvarban. Így kerültek Mátyás udvarába Arrigo és Farrigo lovagok is. Róluk szól az alábbi kis verses história:

I. kép.

(A két lovag összetalálkozik.)

— Á, jó reggelt Farrigó!
Nevem lovag Arrigó.
— Neved lovag Arrigó?
Nos — hányat rikkan a rigó?

II. kép.

(Arrigó megsértődik):

— Hah, gaz fattya, csufolódsz?
Élted már csak kenderkóc!
Igy tüzel most a lovag,
S bőszen a kardjához kap.

A három kertész leány

Írta: B. Rafael Anna.

(Folytatás.)

A következő alkalommal, amikor a városba kellett menni zöldséggel, csak Zsuzsikát vitte magával az öreg kertész, Marisnak kellett most otthon maradni a házra és kertre vigyázni. Maris rosszkedvűen kapálgatta a salátát és irigykedve gondolt nénje jó dolgára. Milyen szép ruhái lehetnek Erzsikének, milyen gyönyörű palotában lakhat — gondolta magában.

Egyszerre csak hallja, hogy kocsi áll meg a ház előtt; felnézett, hát uram Istenem! majd hogy leesett az ijedtségtől. Gyönyörű aranyhintóból, aranyhaju herceg szállott ki és egyenesen feléje tartott.

— Jónapot szép leányka — köszönt az ifju — én vagyok Eldorádó ország hercege, megtudtam, hogy irigyled nénéd sorsát, eljöttem hát érted. Amikor Mariska magához tért a meglepetésből, megkérdezte:

— Te vitted el a nővéremet is?

— Nem — felelt a herceg — nővéredet a bátyám vitte el, én a kisebbik herceg vagyok, de az ország fele az enyém és te is királyné leszel. Gyere hát!

— Megyek szívesen, mert bizony én is meguntam az örökös kapálgatást és gyomlálást, de meg kell várnunk, míg édesapámék hazajönnek, mert nagyon fájna nekik, ha én is buesu nélkül távoznék.

— Nem lehet leánykám, nekem sietős a dolgom, ha nem jössz most, én megyek, de soha nem jöhetek vissza érted.

Megijedt Mariska, hogy itt hagyják, nem kérte magát tovább, futva ment a hintóhoz és boldog kacagással vetette magát a kocsi párnái közé.

— Most a nővérem sorsára jutok én is, királyné leszek s többet nem kell irigykednem reá! — gondolta magában.

Szegény Mariska! Valóban a nővére sorsára jutott, éppen úgy járt, mint Erzsike, királyfi volt, aki elvitte, de ördög királynak a fia. Végigjárta azt a borzalmas utat éppen úgy, mint a nővére. Megöszült egy éjszaka alatt ő is, fogait kiütötték a sziklák, testét kikezdték a tüs-

kék és ruhájából csak rongyos cafatok maradtak. Bizony a nővére sorsára jutott, az utcakölykök gunyolódása mellett ért a falu végére, ahol a jámbor öreg anyóka magához vette. Nagyon meglepődtek a testvérek, hogy összetaláltak, egymásra borulva sirtak, siratták szép fiatalságukat, ami nagyravágyásuk áldozata lett. Aztán térdénállva kérték a jó Istent, hogy legalább szeretett hugoskájuk, a kis Zsuzsika ne jusson erre a sorsra, mint ők.

Otthon ezalatt még nagyobb volt a kétségbeesés. Szegény öreg ember beteg lett bánatában és csak Zsuzsika szerető és gondos ápolása tartotta benne az életet. Amikor hosszú betegsége után felkelt és először ment a városba, fájó szívvel hagyta otthon Zsuzsikát, félt, hogy amíg ő odajár, eljön a királyfi a harmadik leányáért is. Csak Zsuzsika biztatására indult el és valóban alighogy elment az öreg, már jött is esodálatos hintóján a királyfi. Megállt a ház előtt és egyenesen a kertben dolgozó leánykához ment.

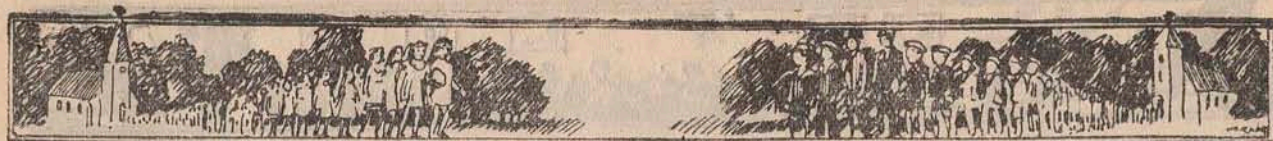
— Én vagyok Eldorádó ország harmadik hercege és eljöttem, hogy feleségül vegyelek és hogy elvigyelek nővéreidhez! — így beszélt a királyfi, magában pedig azt gondolta, hogy erre a leánykára jobban fog vigyázni, mint a másik kettőre. Aztán megint így szólt.

— Jöjj gyorsan szép leánykám, nővéreid is türelmetlenül várnak a márványpalotában.

— Nekem nincsenek nővéreim — felelt Zsuzsika — mert akik gazdagságért és rangért itt hagyták öreg édesapjukat, azok nekem nem nővéreim, te meg eredj dolgozdra, mert én még akkor sem hagynám itt édes apámat, ha a napot meg a csillagokat is lehoznád nekem az égről.

A királyfinak öltözött ördög mindenféle képpen próbálta rábeszélni a leánykát, hogy menjen vele, majd amikor látta, hogy ez nem sikerül neki, dühösen távozott és minél hamarabb a föld alá akart kerülni, annyira szégyelte kudarcat.

Alig távozott el a szép aranyhintó, egyszerű falusi szekér állott meg a ház előtt, szép szál

gazdalegény ugrott le a bakról és így szólt Zsuzsikához:

— Nagyon megszemjajztam kislány, nem adnál egy korty vizet a korsódból?

— Nagyon szívesen — felelt a leányka és már nyujtotta is mosolyogva a friss vizet a szomszjas legénynek. A fiu jót huzott a korsóból, majd így szólt:

— Megtetszettél nekem szép leányka, gyere hozzám feleségül. Nem vagyok én sem nagy ur, sem gazdag, de van egy kis vagyonkám és azt hiszem, boldogok lesziünk egymással.

— Édesapámtól kell előbb megkérdezni, hogy hozzád ad-e feleségül — felelt Zsuzsika.

— Apádtól is megkérlek, tudom én jól, hogy az öregek szavát mindig tanácsos megfogadni.

— Igen ám, de ha édesapám bele is egyezik, én csak úgy leszek a feleséged, ha ő is velünk lakhat élete végéig.

— Én is éppen úgy gondoltam kedvesem, tartsa is meg a jó Isten sokáig az édesapádat.

Ezzel el is bucsuzott a fiu, hogy majd amikor visszatér a városból, eljön a válaszáért.

Amikor az öreg kertész hazajött és látta, hogy itthon nem történt semmi baj az ő távolléte alatt, nagyon boldog volt. Hát még amikor megudta, hogy milyen derék ember akarja feleségül venni Zsuzsikát, majd táncra perdült örömeiben!

Nemsokára aztán megtartották a lakodalmat és nagyon boldogan éltek, szorgalmasan dolgoztak a földjeiken, de mégis volt egy bánatuk, az, hogy a két idősebb leányuk, akikről ők azt hitték, hogy királynék lettek, soha sem haltak semmi hirt.

Egyszer aztán egy szép tavaszi napon, éppen ebédnél ült a kis család, amikor két szegényesen öltözött öreg asszony lépett be az ajtón. Öregek voltak és csunyák és az öreg kertész csak a hangjukról ismerte fel, hogy azok az ő leányai. A szerencsétlen testvérek sirva és bosszúátkérések között mesélték el szomorú sorsukat és bűnhődésüket nagyravágyásukért. Arra kérték Zsuzsikát és annak férjét, hogy engedje meg, hogy náluk meghúzódhassanak.

Az édesapjuk és természetesen a fiatalok is megbocsátottak nekik és most is élnek mindannyian, ha meg nem haltak. Vége.

KUKI ÉS MUKI, A KÉT KIS TÖRPE.

— Rövid párbeszéd. —

Kuki: (Megjelenik a színen. Előre jó, középre).
Jónapot, jónapot Muki uraság,
Mit csinál a kedves nagymamája?

Muki: (Nagyot tüszent.) Hapci!

Kuki: Váljék egészségére a tüszentés,
Kuki, a törpe ugy kívánja.
Mit csinálnak arra a törpék?
Bányásznak, vagy főzik a kását?
Szól-e vidáma a gingalló?
Vagy még mindig a kincseket ássák?

Muki: Kuki pajtás a törpék nálunk
Kincset ezután már nem ásnak,
Kását sem főznek gingalló mellett.
Őh a törpék már másra vágynak.

Kuki: Ugyan?

Muki: Ugy ám!
A törpék nálunk iskolába járnak
És belőlük tudós professzorok válnak.
Autót vezetnek, pilótának állnak,
Ruhát szabnak, varnak és mákot
darálnak.

Kuki: Pajtás, menjünk együtt.
Én közétek állok,
Hogyha dolgom nem lesz.
Majd vigan pipálok.

Muki: Jól van Kuki pajtás,
Kezet adunk rája (Kezet fog Kukival)
Ezután népünket
Más, új élet várja.

(Egymás kezét fogják, a közönséghez):

Ugy ám, ha ezentul szükség lesz a kézre,
Gondolni kell reánk, két ügyes törpére.
Ha kell ruhát szabunk, vagy mákot
darálunk,
De a helyeinken mindenütt megállunk.

Most pedig szilvásgombócos, rántottcsir-
kés, töltött káposztás, tyukleveses jó ebédet
kivánunk. (El.)

NE FÉLTSETEK.

Meleg sugár még nem jár a földön,
A szél a dajkám, a hó a bölcsöm;
E szüz fehérség az én világom,
Béke színében virít virágom.
...Még hideg a lég s az egész környék,
De én már érzem a tavasz jöttét.
Alszik sok társam még mind csöndesen,
Én az utakat már ébren lesem.
Elsőnek is kell ébredni egynek!...
...S az Isten engem elsőnek rendelt,
Teljesítem is kötelességem,
Ha néha néha az Istent kérem.
Ő adott éltet a szüz hó felett;
Ne féltsetek hát, meg nem dermedek!
Az ő szent szeme véd és vigyáz rám.
Nélküle bárhol ellennék árván!...
...Otthon vagyok a fehér határon,
Békét hirdetve a tavaszt várom,

S ha jönni látom illat, dal s fényen,
Tudom betelt a rendeltetésem.
Álomná foszlik hőszin virágom
S ábránddá válik fehér világom...
...A Tavasz útján virágok kelnek,
Dalos madárcák hozsánnát zengnek,
Öröm s vidámság ujjong a lépten,
Új élet támad közöttük — és én
Pihenni térek!... Végeztem dolgom!...
— Láttam a tavaszt jönni mosolygón! —
Utánam ő jön sugárral telten,
Örüljete hát, ha megjelentem.
Az Isten mindezt bölcsen rendelte,
Fölöttünk lebeg mindig szent lelke,
Ránk róla szépség s jóság sugárzik,
Minden általa lesz boldoggá itt!
Hó fölött élek, de boldog vagyok,
Mert ez, Uram, a te akaratod!.. *Bodnár Irma*

Éjjel az őserdőben

Anagyobb gyermekeknek elbeszéli egy délázsiai magyar testvérünk.

Este hét óra lehetett és az éjszaka már teljesen beköszöntött, amin nem szabad csodálkozni. Indokina tropikus éghajlata alatt, ahol naplemente után pár perccel már lámpát kell gyújtani. A phu-loc-i ut mellett bungalowban is egy jó félórája meggyújtotta Tam-Lao, a kínai inas a nagy benzin lámpákat és egyiket odaállította a szunyog hálóval védett verandára, ahonnan elég messzire bevilágított a nagy sötétségbe. Az egész környéken nem lehetett több házat látni, csupán erdőt és kevés rizsföldet, amit az annamiták nehéz munka árán tudtak megvédeni a trópusi növényzet elharapódzásától.

A bungalow verandáján lévő nyugszékek egyikében hever egy férfi, aki sok évvel ezelőtt vetődött ide — lehet talán már 15 éve is. A bölcsője valahol ott ringott a Tisza partján és a bölcső felett annak idején magyar nótát dudolgattak. De ez már olyan régen volt, hogy igaz sem volt talán. Most itt él egyedül az ő-

erdőtől körülvéve és csak nagy néha vetődik erre felé egy-egy fehér ember. Annak dacára, hogy egyedül él, ismerik messze földön, különösen a vadászok, mert a legszebb bőröket ő szállítja a Hanoi-i és a Saigon-i állatbőr- és szőrme-kereskedőknek. Ezek között a szőrme között pedig a leggyakoribb a tigrisbőr, párducbőr stb., amiknek a vadászatához egy jó adag bátorság és még több hidegvér kell. És, ha valahol tisztelik a bátor embert, itt keleten a bátorság a legszebb erények egyike. Ebből a nagy tiszteletből kapta a nevét is. Az annamiták kezdték Hong-nak nevezni, ami „ur“-at jelent. Tekintve, hogy az annamiták és a többi sárga faj nem szereti és csak ritka esetben ismeri el a fehérbőrűt az ő urának és ezt a címet csak annak adja, akit nagy tiszteletben tart. Aztán az európaiak is így nevezték és ma már így hívja mindenki: Hong.

De ime, az ajtó nyílik és Tam Lao settenkedik ki a verandára, lábujjhegyen teljesen hangtalanul megy végig a verandán és megáll a gazdája előtt.

Hong felnéz: Mit akarsz? kérdezi annamita nyelven, délanámi tájszólással, amire Tam-Lao alázatosan kérdezi meg:

— Hong, az estebédet az ebédlőben, vagy a verandán akarod, hogy tálaljam?

— Miattam akár a padláson is tálalhatod, nem vacsorázom ma este — feleli vissza az rosszkedvűen.

Az inas akar még valamit mondani vagy kérdezni, de látja a gazdája rossz kedvét és szó nélkül vissza megy a szobába, de mielőtt elérné az ajtót megáll és figyelve néz a bungalowhoz vezető ut felé. Majd végül megjegyzi:

— Hong, vedég jön hozzánk.

— Hát akkor mit vársz és mit tátod itt a szádát? Siess megkötni a kutyákat és gondoskodj a teáról. Ha férfi az illető ne felejtse el a viskít.

Tam-Lao a mondat végét már a kertben hallgatta, sietett a kutyákat pórázra fogni, ami nem volt kis feladat, mert négy hatalmas kutya volt a kertben, amelyek a házat őrizték. Négy félig fenevad, amelyek még a tigrist is megfutamtították, ha rá került a sor.

Közben a vendég megérkezett a ház elé és a ráeső lámpa fényében Hong meglepetve ismerte meg Madame Barreau-t, a híres francia geologus Barreau-nak a feleségét, akinek az utóbbi időben több műve került a könyv piacra és akinek az annámi felfedezései nagy feltűnést keltettek. Hong mindjárt sejtette, hogy valami nagyobb esemény történt. Különben miért vágott volna neki Barreau-né asszony ilyen későn az utnak egyedül? Hiszen a gyönyörű kis kastély, ahol jelenleg laknak, majdnem tizennégy kilométerre van a bungalowtól és az ut nagy részét sűrű erdőn keresztül kell megtenni. Sietett a veranda szunyoghálós ajtaját kinyitni. Egy pillanat alatt ott volt a pous-pous mellett és erős karjaival inkább kiemelte az asszonyt a gyalog hintóból, mint kiségitette.

Az asszony felsóhajtott:

— Óh, uram, már azt hittem, hogy soha sem érek ide.

— Mi baj, asszonyom? történt valami különös Quang-Ngai-ban? De ne maradjunk itt kint, mert a szunyogok összemarják, jöjjön és

III. kép.

(De ám Farrigó sem hagyja magát.)

De Farrigó sem rest ám,
Kardot is ránt szaporán.
S így a híres két lovag,
Semmiségért összekap.

IV. kép.

(Egy magyar vitéz meglátja a bajvivó talján lovagokat és szét akarja őket választani.)

Szikráznak már a kardok,
Tán vért látni akartok?
De a messzi uton át
Feltűnik a jó barát.

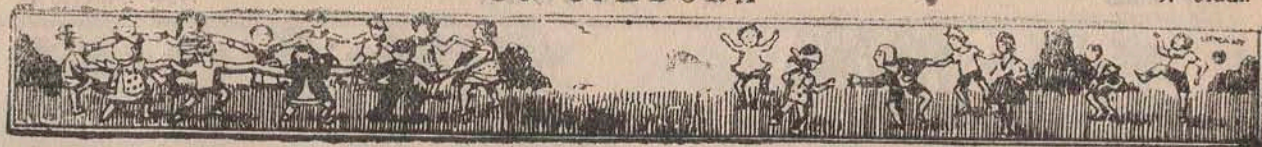
nyugodjon meg. De az Istenért, mi baj? hiszen ön sir, valami történt férjével?

Igy beszélgetve inkább betámogatta az asszonyt a verandára és leültette az egyik kényelmes nyugszékre. Tam-Lao éppen jókor jött be a teás tálcával, Hong megitta az asszonyt és várt pár percig szó nélkül.

— Hong — kezdte az asszony, — a férjemet baleset érte és ismét könnyezni kezdett.

Hong rátette nagy kezeit a siró asszony fejére és lágy hangon beszélni kezdett, ami láthatólag megnyugtatóan hatott az asszonyra:

— Nyugodjon meg asszonyom és beszélje el, milyen baleset érte a férjét? Hol van és súlyos e a baleset? Ha megtette ezt az utat ez azt bizonyítja, hogy szüksége van reám. Le-

gyen őszinte, hozzám és beszélje el részletesen azt, amit tud. En rám számíthat.

A siró asszony végül erőt vett magán és miután újra ivott a teából, lázasan beszélni kezdett:

— A férjem ezelőtt négy nappal eltávozott a hajtóival és a vezetőjével, hogy egy jelzett elefánt csordának az utját elvágja a moi-ok fala mellett, azóta nem hallottam hirt róla és ma végül visszajött az egyik tehervivő boy és a vezető, aki meg van sebesítve és hozták a szomorú hirt, hogy a férjemet a felbőszült elefánt csorda összetaposta.

— De hát az annamita kísérők nem hozták vissza a férjét, ha nem élve, legalább a holttestét?

— A sebesült vezető azt mondja, hogy nekik sikerült a felbőszült csorda elől elmenekülni, a férjem is velük futott egy darabig, de azután bizonyára elmaradt, mert mikor már a veszélyen kívül voltak, nem találták maguk között. Rögtön nem volt bátorságuk visszamenni és mikor később visszamentek, nem találták a férjemet sehol. Azért jöttem, hogy megkérjem önt, hogy legyen szíves keresse meg a férjemet, ha élve nem, de legalább a holttestét hozza nekem vissza. Legjobb barátja volt férjének és ugye természetes, hogy önhöz jöttem!

Hong pár pillanatig szó nélkül sétált fel és alá a verandán. Végül megállt Barreau-né előtt és a kezét nyújtotta:

— Asszonyom, köszönöm, hogy hozzám fordult, nagyon rosszul esett volna, ha mást biz meg ezzel a feladattal. De most legyen szíves nekem pár kérdésre válaszolni.

Hol van a férje vezetője, aki sebesülve jött vissza!

— Otthon, a bungalowban, miután bekötöttem a sebeit, nagy lázt kapott és most ápolja a felesége.

— Mit mondanak az annamiták, mikor történt a baleset?

— Tegnap délben, vagy délfelé.

— Hol, merre?

— Nem tudom.

— Ez nem is fontos, majd megkérdezem a vezetőtől.

Ezen párbeszéd után pár percig szótlannul nézett ki az éjszakába. Majd gyorsan megfor-

dult és hangosan hívta Tam-Laot, aki bizonyára nem lehetett messze az ajtótól, mert alig hangzott el a hívó szó, már is kilépett a ház nyitott ajtaján.

— Te előteremtéd nekem Iráni-t és minél előbb. Ha ezzel kész vagy, kikészíted a legkönnyebb vadász felszerelést és a Winchestert a töltényekkel együtt. Nem kell sok töltényt tenni az övbe, hogy ne legyen nehéz, 25 darab elég lesz. Siess!

Ezen szavak után a siró asszony felé fordult és pár pernyi hallgatás után alig hallhatóan jegyezte meg:

— Férje volt vezetőjével azonnal kell beszélnem, van annyi ereje, hogy visszajöjjön velem a bungalowjukig?

— Igen és köszönöm előre is, hogy törődik velünk.

Ezen kijelentésre Hong érthetetlen szavakat dünnyögött és lement a verandáról. Vegigment a ház melletti úton és eltűnt a ház mellett levő bambusz-kunyhóban, ahonnan pár pillanat múlva autó-motor kattogása hallatszott ki. Végül kivezette a kicsi Citroen-kocsiját a ház elé és miután megállította a motort, ismét feljött a verandára. De meg sem állt a verandán, hanem bement a házba és egy nagy szekrényből kezdte előszedni a vadász-kellékeket. Flanell inget, bőrnadrágot, parafa kalapot, vadászlámpát, amit éjjeli vadászatoknál a vadász a fejére vagy a parafa sisakra csatolva viselnek. (Folytatjuk.)

V. kép.

(Arrigo és Farrigo azonban olyan hévvel vagdalkoznak, hogy se nem látnak, se nem hallanak.)

— Hahó, hahó, daliák!

Le a karddal! — így kiált.

Mit sem hall most Arrigo,

Hasonlóan Farrigo.

HOZZÁSZÓLÁS A NYÁRI BESZÁMOLÓK BIRÁLTÁHOZ.

A nyári beszámolók bírálatához a következők szólnak hozzá a következőképp:

Friedmann Klárka, Oradea:

- I. díj: Tereh István, Satu-Mare,
- II. díj: Pop Margareta, Satu-Mare,
- III. díj: Makó Tivadar, Resița.

Ezzel a nyári beszámolók bírálatához való hozzászólások sorát lezártuk. Ehhez mi nem szólnak hozzá. Rátok bízunk, hogy bíráljátok el, melyik beszámoló, milyen díjat érdemel. A következőképpen bíráltatok:

- I. díj: Tereh István, I. g. I., Satu-Mare;
- II. díj: Otordai Weress Zsófia, IV. el. o. I., Cluj;
- III. díj: Pop Margareta I. g. o. I., Satu-Mare.

A jutalmat már el is küldtük.

* * *

Most pedig új feladatot fűzünk. És pedig kettős feladatot, az elsőt a nagyobbak számára, a másodikat a kisebbek és az újabb kis cimborák számára.

Az első feladat: Azok, akik olvasták a most befejeződött „Föld alatt, föld felett” c. nagymesét elejétől végig, írják meg röviden, ki milyen tanulmányot jegyezett meg magának belőle, vagyis mit tanult belőle, kinek, melyik mese tetszett legjobban és miért tetszett legjobban?

A második feladat a közelgő husvétal van kapcsolatban. Ki, ki írja le, majd, hogy töltötte el a husvétit ünnepeket.

Az elkészült munkáikat legkésőbb pünkösdig be kell küldeni. Röviden, talpraesetten írjátok. Az ügyes, helyesen írt s fogalmazott munkáikat közölni fogjuk s épp úgy, mint a vakációs beszámolókat, ti fogjátok ezalkalommal is elbírálni, melyik munka, milyen díjat érdemel?

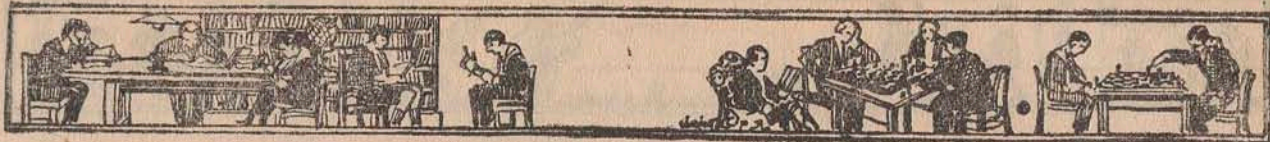
— No most véged Arrigo!
Kiált bőszen Farrigo,
— Nekem végem? az nem áll!
És nagy hévvel visszavág.

Hogy mi lett itten a vég?
Az veszt, aki közbe lép,
Ki a békét akarta,
Mindkettő elpáholta.

Krónikás.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Huber Mária, Odorheiu. Az előfizetési díjat megkaptuk kicsi Mária. De ám azt is szeretnénk tudni rólad, hogy kinek a kislánya vagy? Hányadik osztályba s melyik iskolába jársz? A kertészváci vinágmagvairól melked is küldtünk. Megkaptad-e? — I. Labud László, István és Andriška, Alba-Iulia. Nem is gondoltam, hogy a példabeszédek, közmondások gyűjtése ilyen nagy érdeklődést fog kiváltani közöttetek. Már eddig is szép számmal érkeztek be gyűjtések, de eddig még ti visztok a pálmát a 66-os gyűjtési számmal. Az új rejtvények jók. Örömmel hallok, hogy a kertészváci mozgalomban ti is részt akartok venni. Képzelem, hogy édes jó anyátoknál milyen nagy segítsége lesz bennetek a nyáron. Bélyeggyűjtésed, amennyiben a 8000 különféle bélyeggel gondosan kezeled, már is szép értéket képvisel. Most csak azt nem tudom, milyen bélyeggyűjtésére fektetted a főszűrt? — Hadadi Tibor, Satu-Mare. Megfejtésed jó. Be is kerül a döntőbe. Kiketlek e már a magvacsalmád? — Veress Jenőke és Bözsike, Brasov. A trombitás keresztrejtvény megfejtése jó. A sorsoláson részt is vesz. Nem hinném hogy Gál Sanyi hiútlan lett volna hozzátok. Bizonyára sok a tanulni valója s mint afféle szorgalmas, igyekvő gyermek előtt első a kötelesség. A közmondás gyűjteményetekből közölni fogunk. — Kovács Margilka és Gabika, Satu-Mare. Sok szép közmondást ismertek, dicséretet érdemeltek érte. Ha egy kicsit több időm lesz. Beküldött elbeszélésekre is megírom a véleményem. — Hajós Pista, Oradea. A rejtvény nyeregyének nagyon örültél. Kérdelek, hogy a „Föld alatt, föld felett” megjelenik e könyvalakban is? Eppen most folynak a tárgyalások a kiadóval. Annak idején majd figyelmeztetni fogunk benneteket rá. — Weiss Kató, Cluj. A 25+2.50 bani postaköltséget megkaptuk, a Mikó levelezőlaporozatot már el is küldtük neked. — Dragos Mitu, Oradea. Anyukád szeretné megvenni neked a „Föld alatt, föld felett” c. könyvet. Még nincs ilyen könyv, de ha lesz, a legelső példányt neked fogjuk megküldeni, amiért ilyen szép levelet írtál. — Bara István, Brasov. Igazad van kis cimborá. Ki sokba fog, keveset végez. Keveset ér a kincs, ha egészség nincs. A többi beküldött közmondás is mind jó. Szorgalmas gyűjtő voltál. — Karajos Imuska, Feldioara. A kifésztelt Mikó lapot megkaptam. Ugyesen dolgoztál. Közmondásaid, rejtvényed jók. Vánjuk beigérrt hosszú leveled. — Szabó Ferenc, V. el. o. I. Brasov. A rejtvényed most kimaradt, de majd módját ejtjük, hogy egyszer megjelenhessen. Nem hinném, hogy csak 4 közmondást ismersz. Tudsz te többet is. Gondolkozz csak. — Mátyus Pista, Satu-Mare. Tintával

írd Pisti a megfejtést. különben nem tudjuk elolvasni. Aztán a levélírás pontos dátumát, meg azt, hogy hanyadik osztályba jártok, nemcsak egyszer, de mindig oda kell írni. — **Kanizsai Évike és Jenőke, Lazuri.** No kertészkedő kis cimborák kikeltetek e már a magvascskák? Bizonyára sok örömfőlk lesz majd a nyáron kicsi kertészetetekben. A rejtvénymegfejtés jó. — **Csipkés Józsika és Margilka, Turda.** Látom szeretettel, hűséggel gondoltok az Uj Cimborára. Így is kell. A kertészbácsí virágmagvaiból ti is részesülni fogtok. — **Rózsa Jancsika, Sighisoara.** A küldött előfizetési díjat megkapjuk. Ugy veszem észre, te is nagyon szeretnél kertészkedni Jancsika. Hát majd kedvedet fogjuk tenni. — **Kleinhempel Sárika, Turda.** Már régen várjuk a leveledet. Látod mi gondoltunk rád, Sárika, bizonyára te is gondolsz, csak sok a tanulnivalód. No majd írd meg, mi tetszik neked legjobban az Uj Cimborában. — **Kecskeméti István és Bertuska, Turda.** Ugy hallottam ügyesen rajzolgattok. Küldjétek be rajzaitokból, most közelesen lesz megint néhány rajzkiállításunk s akkor elvisszük a kiállításra. A főbb fordai kis cimboráinkra is mindre szeretettel gondoltunk. — **Valea lui Mihai-i** kis cimborák készüljétek, legközelebb hozzátok megyünk rajzkiállításra. Nem is gondoljátok, mennyi minden érdekes dolgot fogtok majd látni. — **Somcuta-Mare-i** kis cimborák, no ti is hegyeztetek fülecskéiteket, ha csak a jó Isten erőben, egészségben tart bennünket, husvétkor meg nálatok leszünk. — **Kövy Gyuluka, Perka Lujzi, Dobos Vilmos, Lendvai Márta, Mózes Manci, Zsidovits István, Császár Jenő, Frankó Sándor, Kovács Róza és Olga, Zékány Gyula, Kovács Nelly, Balázs Annus, Nagy Sanyika, Ugrosdy Márta, Berkó Pista, Fornwald Gyurika, Finkai Magda, Willand János, Mandics Éva, Florea Margilka, Neumacher Erzsike, Fornvald Sanyi, Golha Géza, Eiselt Antal, Knobloch Jancsika** új kis cimboráink Isten hozott benneteket az új cimborák táborába. Remélem, hogy egytől egyig ragaszkodó, hűséges kis cimboráink lesztek. — **Kávássy Loránd, Zaláu.** Oldóber óta vagy kis cimboránk. Ej, ej, még egy levelet sem írtál eddig. — **László Ibolyka, Szmercsánányi Ibolyka, Zaláu.** Életjelet sem adtok magatokról, pedig szeretnénk ám ismerni titeket is. — **Paszlókó Odön, Vinjul de jos.** Mi ujság annafelé? Megénkoznak-e rendszeren a számok? Szívesen vennénk egy kis akcióf kis lapunk érdekében. Üdvözlünk. — **Ref. elemi isk. könyvtár Sz. I. Uilacul de Munte.** Remélem, a husvétli szünetidőben látni fogunk? — **Ref. felekezeti isk. Uzon.** Nagyon megfélekedtek rólunk az uzoniak. Szeretnénk, ha többet gondolnának ránk. — **Uveges Józsika, Frenkel László, Dege Anii, Turda.** Ugy hallottam, az iskolában mind szófogadó, szorgalmas gyermekek vagytok, de ám az Uj Cimboráról se feledkezettetek meg. — **Szigeti Erzsike,**

Turda. Megkaptát-e minden számot eddig? — **Szász Katió és Balázs, Molnár Judit és Anci Turda.** Ej, ej, így megfélekedtetek a szerkesztő néniről. Pedig a szerkesztő néni milyen szeretettel gondol rátok. — **Gajdos Lili és Arthur, Turda.** Ha vannak jó rajzaitok, majd küldjétek be belőlük a rajzkiállításra. — **Abraham Rózsika és Dezső, Teius.** Remélem husvétra ti is gondolni fogtok a szerkesztő néni egy hosszú levéllel. — **Luka Irénke, Simleul-Silvaniei.** Majd írd meg Irénke, hogy tett el nálatok a husvét. — **Barbulovits Virgil, Simleul-Silvaniei.** Lám, mi nem feledkezünk meg a mi kedves olvasóinkról. Szíves üdvözlünk. — **Maron Géza, Sebisa.** Nincs-e fennakadás a lap küldésében? Mi minden számot pontosan postára tesszünk. Szíves üdvözlünk. — **Ref. elemi iskola, Reghin.** Nagy örömmel vennénk, ha egy kis mozgalmat lehetne csinálni lapunk érdekében. Bizonyára husvétra gondolni fognak ránk. — **Horváth Manyika, Reghin.** Kedves tanítónéni, mindig vártuk, hogy írni fog reghini kis cimboráinkról. Örülünk, ha a toborzón részt venne. — **Rédl József, Ploesti.** Kicsit messze szakadtak tőlünk, de azt hiszem, a gondolat áthárítja a legnagyobb távolságot is. Ugye husvétra gondolni fognak ránk? — **Ref. Kun kollegium, Orăștie.** A lapot pontosan elküldjük minden alkalommal. Az Arvetháznak külön két példányban küldjük. Hálásan megköszönünk, ha egynéhány új kis cimborát kapnánk onnan. — **Ref. Egyház, Odoreu.** Örülünk, hogy az ujságot érdeklődéssel olvasgadják Odoreuban, nemcsak a gyermekek, de felnőttek is. Kérjük, hogy gondoljanak ránk. — **Tiszai Sándor, Székely Tibor, Oradea.** Nagyon megfélekedtetek az Uj Cimboráról. — **Selegian Mancika, Oradea.** Melyik iskolába, hanyadik osztályba jársz, Mancika? Küldtünk neked postautalványt. Megkaptad-e? — **Baráthky Ilonka, Oradea.** Rendszeren kapod ugyebár az ujságot? Nem adtál eddig életjelet magadról. Megkaptad-e a postautalványt? — **Dr. Somogyi Jenő, Negresli.** Szíves üdvözlünk. — **Kirják Katióka és Cica, Mocirla.** Okt. 1. óta jár neked is az ujság, ugy hallottam, szereted is, minden számot nehezen vársz. De én is nehezen várom a postás bácsit, hogy hozzon tőled levelet. Bizonyára nemcsakára írnai is fogsz. — **Czina Ernő és Feri, Luna.** Megérkeztek-e a kertész bácsi magvascskái? Lám, én hamarabb gondoltam rátok, mint ti az Uj Cimborára. — **Perje Ilonka, Jibou.** Várjuk ám a beígért új kis cimboráikat. A küldött utalványra rávezettük a lejárat idejét is. — **Ilj. Schneider Mihai, Holicska Bandi, Ineu.** Gondoljátok ti is husvétra az Uj Cimborára. — **Schala Hilda, Hunedoara.** Elfelejtettél rólunk. Hildike. — **Tiuzes Irénke, Hunedoara.** Valaki, aki tőletek nálunk járt, nagyon megdicsért téged. El is hiszem, hogy olyan leányka vagy, akiben születnek csak öröme te-
ik. =

FEJTÖRŐ

Beküldte: Glück Klári és Magdi, Satu-Mare.

1	2	3	4	5
	6			
7		8	9	
10			11	
12		13	14	
	15		16	
	18			

Vízszintes: 1. Hangszer, 6. Viziállat, 7. Szerszám, 9. A fán van, 10. Időhatározó, 11. Szám, 12. A-val a végén helyhatározó szóeska, 14. Egyforma két betű az ábécében, 15. Az árúnak van, 17. Időjelző.

Függőleges: 1. Imaszék, 2. N. R., 3. Akadály, 4. Ennélkül semmi sincs, 5. Ném emberi, 8. U betű előtt van az ábécében, 9. ugyanaz, mint vízszintes 9. a-val a végén, 13. Testrészt, 15. A. O., 16. Egyforma betűk.

A 6. szám megfejtése: 1. Kétszersült, 2. Sámson és Delíla, 5. Fel is ut, le is ut.

Ki találja ki: 1. Mert a hó rossz hővezető lévén, nem engedi keresztül magán a hideget. Így a növények nem fagyhatnak meg. 2. A fenyő oldalából kicsurgó nedvből, mely a levegőn megkeményszik s fenyőgyanta néven ismeretes. 3. 1386–1418–19. 4. A Kárpátokon át a vereczkei szoroson keresztül. A Tisza-Duna közén telepedtek meg. A seregük 7 törzsből és 108 nemzetségből állt.

Hanem egyetlen nagyon szomorúan állapotoltam meg. Elek nagyapó verseit nem ismeritek. Alig egy-két gyermek válaszolt az 5-ik kérdésre. Azok is legfeljebb egy két verset jelöltek meg Elek nagyapó verseiből. Oh milyen szomorúan, milyen szemrehányóan nézhet le most Elek nagyapó a mennyországból, hogy az erdélyi gyermekek, akikért élt, elfelejtették, mert hiszen már a verseit sem tanulják meg... Erdélyi kis cimborák, ezt a mulasztást pótolni kell. Ezután gyakorlatban fogunk hozni Elek nagyapó verseiből, meséiből, hogy ismerjétek, szeressétek szebbnél szebb verseit és meséit. Az 5-ik kérdésre pedig most kihagyjuk a feleletet. Majd csak a pünkösdi számban fogjuk közölni, hogy ki, milyen verset ismeri Elek

nagyapónak. Addig időt adunk nektek néhány szép versének a megtanulásához.

A 6.-ik számnak a következők küldték be a megfejtését: Kiss Árpád, Cernatu; Ném Zsuzsika, Oadea; Horváth Irénke és Zoli, Zaláu; Imre Sándor és András, Brasov; Sebesi Laura, Befesti; Saska Pilyu, Satu-Mare; Weiss Kataló, Cluj; Hajós Pista, Oradea; Nagy Dezső, Timisoara.

Nyertések lettek: Sebesi Laura, Befesti; Horváth Irénke és Zolika, Zaláu; Kiss Árpád, Cernatu.

Vérszegény gyermekeknek legjobb tápszer az „Ovomaltin“ illatszerek husvétra, gyermek- és gyógy-szappanok olcsón és a legnagyobb választékban kaphatók Demeter Antalnál a

„FOTO PARF. CENRALA“--ban

Banca Româneasca palota. — — — Satu-Mare.

A most megnyílt

„ADRIA“

kelmefestő, vegytisztító és gőzmosóda

legtökéletesebben **fest,**

legszebben **tisztít,**

legtisztábban **mos.**

Üzem és főüzlet: Calea Traian 14.

Felvételi hely: PALADI ügynökségi iroda Str. Cri-san 4. Satu-Mare.

Egy pár lépés, itt a husvét

Mindenki is várja már,

Sonkát és más finom holmit

VALENT VILMOS olcsón ad.

Satu-Mare, Str. V. Lucaciu.

Nemsokára jó a husvét. Nagy a gondja már is a kis cimboráknak, hol lehet vásárolni majd a szagos rózsavizet? Nem is messze, Szabó bácsinál az

APOLLÓ DROGÉRIÁBAN,

ahol kapható minden droguista cikk.

Ha vásárolni mentek anyukával harisnyát, szvetterit, sapkát Satu-Maren,

SZABÓ ISTVÁN

bácsinál vegyetek.

Str. Vasile Lucaciu.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE